

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 595/2561

สำนักงานเลขาธิการ
กลุ่มงานวิจัยและนิติการ

กรณี ข้าราชการประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล

ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ 5

ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานการเงินและบัญชี

ซึ่งมาตรฐานกำหนดตำแหน่งดังกล่าว ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบไว้ว่าปฏิบัติงานในฐานะผู้ช่วยหัวหน้าหน่วยงานระดับแผนก มีหน้าที่รับผิดชอบงานการเงินและบัญชี ควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

โดยมีลักษณะปฏิบัติงานที่ยากมากหรือมีความรับผิดชอบสูงมากเกี่ยวกับการเงินและบัญชี ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เช่น รับจ่ายเงิน เก็บรักษาเงินและสิ่งแทนตัวเงิน ตรวจสอบและเก็บรักษาใบสำคัญหลักฐานและเอกสารทางการเงินและบัญชี จัดทำและดำเนินการต่าง ๆ ในด้านงบประมาณ ควบคุมการทำบัญชีบางประเภทและรายงานแสดงฐานะการเงิน

รับจ่ายเงิน

เก็บรักษาเงินและสิ่งแทนตัวเงิน

ลักษณะปฏิบัติงานที่ยากมาก
หรือมีความรับผิดชอบสูงมาก
เกี่ยวกับการเงินและบัญชี เช่น

ตรวจสอบและเก็บรักษาใบสำคัญหลักฐาน
และเอกสารทางการเงินและบัญชี

จัดทำและดำเนินการต่าง ๆ ในด้านงบประมาณ ควบคุม
การทำบัญชีบางประเภทและรายงานแสดงฐานะการเงิน

▶ การที่ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบโดยปล่อยปละละเลยไม่จัดทำรายงานสถานะการเงินประจำวัน รายงานแสดงรายรับรายจ่ายและงบแสดงฐานะการเงินของงานจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยไม่เอาใจใส่และระมัดระวังดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชา จนเป็นเหตุให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำการทุจริตยกเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสียเป็นเวลาเกือบ 2 ปี เป็นจำนวนเงินกว่า 2 ล้านบาท ไปเป็นประโยชน์ส่วนตน

▶ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีมีความละเอียดรอบคอบเอาใจใส่ระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ของหัวหน้าการเงินและบัญชีอย่างเพียงพอในการดูแลควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาย่อมพบข้อพิพาทเกี่ยวกับการปลอมลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีได้ แต่ผู้ฟ้องคดีก็หาได้ใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นไม่ อีกทั้งผู้ฟ้องคดียังมีพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบโดยปล่อยปละละเลยไม่จัดทำรายงานสถานะการเงินประจำวัน รายงานแสดงรายรับ-รายจ่าย และไม่ได้จัดทำงบแสดงฐานะการเงิน ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

▶ การที่นายกเทศมนตรีมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการอันเป็นความผิดวินัยร้ายแรง จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

